

ת"פ 19656/09/12 - מדינת ישראל נגד עלי סעד

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 19656-09-12 מדינת ישראל נ' סעד

בפני	כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	עלי סעד

החלטה

1. להלן נימוקי לגזה"ד בעניינו של הנאשם.
2. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, עבירות מיסים, עבירה של מסירת אמרה כוזבת על פי דוח הפקודה (ריבוי עבירות), עבירת הכנה וקיום פנקסי חשבונות כוזבים (ריבוי עבירות) ועבירת שימוש במרמה, עורמה ותחבולה (ריבוי עבירות), הכל עבירות לפי סעיפים 220(2), 220(4) ו- 220(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961. תמצית העבירות הינה כי במהלך השנים 1999 עד 2003 הגיש הנאשם חשבוניות מס פקטיביות בסך כולל של ₪ 511,720 וכן חשבוניות מס מנופחות בסך ₪ 442,420, במקום ₪ 242,420.
3. עבירות מיסים שתמציתן פעילות בדרך זו או אחרת על מנת להותיר כסף השייך לציבור בידי הנישום או לקבל לידיו כסף מידי הציבור, הינן עבירות כלכליות אשר יש לייחס להם חומרה רבה. דומה בעיני כי מדובר בעבירות הפוגעות בערך המוגן של נכסי הציבור ולמעשה מהוות גניבה מהציבור, תרמית כלפי הציבור וניצול האחר. עבירות המס גורמות לכך כי הנישום יהנה מהקופה הציבורית בדמות השירותים שהמדינה מעניקה לכלל הציבור, מבלי שיטול חלק מהתשלום עבורם ונופל הוא למעמסה על כתפי יתר האזרחים הפועלים כדין ומעבירים מהכנסתם לקופה הציבורית. למעשה מדובר בלקיחה שלא כדין מכל אחד מהסובבים אותו. אקדים את המאוחר ואציין כי במקרים שכאלה, אכן מסכימה אני עם טיעוני המאשימה כי ההתחשבות בנסיבות אישיות הינה מוגבלת ביותר, שכן הנישומים המעבירים מיסיהם כדין, המשלמים אותם, גם להם נסיבות קשות.
4. מסכימה אני גם עם המאשימה כי מתחם הענישה במקרים שאלה הינו מאסר בפועל לתקופה לא מבוטלת. במקרה זה, מציעה המאשימה מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 24 חודשים ודומה בעיני כי ככלל, ניתן להסכים עמה. חשוב מאוד בעבירות מיסים ליצור הרתעה ברמה גבוהה. היכולת לגלות עבירות מס

הינה מוגבלת. חשוב הוא כי ידע כל נישום המתפתה לחשוב על ביצוע עבירת מס, כי המחיר שהוא עשוי לשלם על כך הינו גבוה.

5. במקרה זה יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה כי הודה, לא רק בבית המשפט אלא אף בהליכים שהתנהלו בינו לבין המאשימה ובמסגרתם הוסכם על כופר. עוד יש לציין כי הנאשם פעל במרוצת השנים והעביר כספים על חשבון יתרת חובו למס ההכנסה.

6. לנאשם אין עבר פלילי.

7. במקרה זה מוצאת אני לנכון להקל בצורה משמעותית בעונש המאסר וזאת נוכח העובדה כי המאשימה עצמה סיכמה עם הנאשם על תשלום כופר בסך של 50,000 ₪. אין מחלוקת כי הנאשם לא עמד בתשלום הכופר. יחד עם זאת, מוצאת אני כי המאשימה יצרה ציפיה וכן הביע בכך עמדתה באשר לרף הענישה. אינני מוצאת כי ניתן מחד להסכים לכופר של 50,000 ₪ וכאשר הנאשם אינו בתשלום הכספי, לטעון למאסר של למעלה משנה.

8. לפיכך, מוצאת אני כי הענישה צריכה להיות בדמות מאסר מופחת אשר ניתן לבצעו בעבודות שירות. אין להתעלם מכך כי חלף פרק זמן משמעותי מאז ביצוע העבירות ועד היום ואף מההסכמה האחרונה על כופר ועד להגשת כתב האישום, כארבע שנים. מצויים אנו במצב בו כתב האישום הוגש בשנת 2012 והעבירות בוצעו בין השנים 2001 עד 2003, כאשר ההסכמה האחרונה על כופר הינה משנת 2008.

9. לפיכך, מאסר בדמות עבודות שירות יחד עם קנס על סך 30,000 ₪ שהוא למעלה ממחצית הכופר. כשבמקרה זה נוסף לקנס עבודות שירות ברף המקסימלי של 6 חודשים, הינו עונש ההולם את הנסיבות ואת העמדה שהציגה המאשימה לאורך השנים. ברור הוא כי כופר יהיה נמוך מענישה בבימ"ש ומשלא עמד הנאשם בהסכמות, יש להחמיר את ענישתו, אך הדבר צריך להיות באופן מידתי.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.